

ledes aflægges Børgemaalsregnskaberne nu? Ganske simpelt efter foreskrevne Schemata, hvormed Bødsbøder, Døbeatletter, Domme, Forlig og øvrige Regnskabsbilag fremsendes, og den samme Maade kan bruges efter vort Forslag. Justitsministeren skal derefter sætte Loven i Kraft; han kan da udstede Instrux om, at Børgens Regnskab skal indrettes efter de og de Schemata, hvormed da vil følge de fornødne Regnskabsbilag aldeles paa samme Maade som nu, og som det vil ske efter Fleertallets Forslag, thi dette har Børgemaal ligesaa vel som Mindretallet, og det vil have Børgemaalsregnskaberne reviderede og decidere paa samme Maade. Derfor ser jeg ikke, at der behøves noget Overformynderimateriale hos Communalbestyrelserne ligesaa lidt som efter den nugældende Indretning. Amtmanden er Overformynderiautoritet, saaledes at han har Overformynderibøgerne hos sig; han skal revidere dem, og naar de komme til Justitsministeriet, blive de reviderede efter deres eget Indhold. Der behøves ikke nogen Overformynderiindretning dertil. Jeg troer altsaa, at denne Indvending af den ærede Ordfører er aldeles upractisk og slet ikke rammer vort Forslag, men hvis den gjør det, rammer den tillige hans eget Forslag ligesaa stærkt. Det vilde dog være besynderligt, om der ikke, efterat vi have haft Sogneforstanderskaber i nogle og tyve Aar, skulde kunne formodes saamegen almeen Sandt og Digtighed hos dem, at de vilde være istand til at kontrollere Børgemaalet indenfor Sognets Grændser og til at eftersee et saa simpelt Regnskab, som det enkelte Børgemaals-Regnskab er. Dersom man ikke vil tiltrøe Forstanderskaberne en saadan Udvikling og Digtighed, hvoreledes kan man da forstaae, at de holde et Skole- og Fattigregnskab, og hvoreledes vil man da betro dem at indkræve og fordele Krigsskatten? Der er virkelig ikke noget sundt Sammenhæng i, at man erkjender dem istand til at udføre saadanne Regnskabsfager, men derimod ikke til at eftersee og afgjøre et Børgemaalsregnskab. Naar man frakjender Forstanderskaberne Digtighed dertil, er det naturligtvis blot Forstanderskaberne paa Landet, imod hvilke denne Sigelse er rettet; Ingen tør vel sige, at der i Kjøbstædernes Commu-

nalbestyrelser skulde være Mangel paa Mænd, til at eftersee saadanne Børgemaalsregnskaber. I enhver Kjøbstad er der i dette Øieblik Overformynderere, og naar man der kan finde saadanne Mænd, der saa at sige have den hele Administration, uden at man i det Hele taget mærker nogen Fare eller Skade deraf, troer jeg ogsaa, at man kan finde Revisorer baade i Kjøbstæderne og paa Landet. — Det er af det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (S. Kæe) fremhøvet, hvor vigtigt det vilde være at kunne fremme Communnernes Selbregjering gennem saadanne Forslag, og jeg maa erkjende, at jeg i dette Punkt deler Mening med ham. — Naar jeg fastholder det Forslag, jeg her har stillet, er det ingenlunde i den Tro, at det vil vinde Majoritet, men i den Overbeviisning, at naar der engang om ikke ret lang Tid kommer et Forslag frem om Overformynderiernes Omdannelse, og naar man har seet, at man ikke kan sikkre sig mod Tab ved at holde et kjøbenhavnsk Overformynderi, troer jeg ikke, det vil staae, at man har havt en Forhandling, der fører henimod det Communale, selv om denne Forhandling ikke fører videre end til nogle Forslags Forkastelse. Det er med denne Fremtid for Die og med Troen paa, at Fleertallets Forslag ere upractiske, at jeg vil fastholde mit Forslag overfor Fleertallet og overfor Justitsministeren.

Suel: Rigesom jeg i overmaade Meget kan slutte mig til den ærede sidste Talers Udtalelser, navnlig til hans Slutningsbemærkning, at det, naar det om kortere eller længere Tid viser sig, at Fleertallets Forslag er upractisk — hvilket det efter min Overbeviisning er — og naar derfor et nyt Forslag fremkommer, vil være heldigt, at disse andre Forslag have ligget for og ere blevne drøftede, saa at de have bidraget til at klare Anskuelserne, saaledes forekommer det mig, at den Discussion, som er ført, har gjort det klart, at der endnu ikke har dannet sig nogen bestemt Anskuelse med Hensyn til denne Sags Ordning. Jeg kunde derfor med flere ærede Medlemmer dele den Mening, at det var ønskeligt, om Sagen ikke blev bragt til en endelig Afgjørelse iaar; men jeg har efter de Udtalelser, der ere faldne her, ikke stort